

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXI. Redditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

10. numero 6. ubi propter præjudicium quæstionis incidentis eam concedi testatur.

III.

Quæcunque causa non est prorogabilis, illa quoque non est reconvenibilis, quia uti prorogatio præsupponit jurisdictionem in illo, cujus jurisdictio prorogatur: ita quoque reconventio talem requirit jurisdictionem, quæ ad utramque causam se extendat, cum nemo supra suam jurisdictionem jus dicere possit. arg. l. fin. ff. de judic. Ita ergo causa feudal, Ecclesiastica aut spiritualis non potest per modum reconventionis proponi. Carpz. in Proc. Tit. 6. art. 3. n. 19. Idem est in causis matrimonialibus & criminalibus. Brunnem. in Process. Cap. 10. num. 9. & in genere in omnibus causis, quæ ad forum privilegiatum spectant. Conf. Zang. de Except. P. 2. cap. 1. n. 379.

IV.

Reconventio non datur contra Legatos, si illi saltem injuriam & damnum suum prosequantur. Secus si alia actione contra aliquem egerint. Perez. C. de Legation. n. 15.

V.

Reconventioni locus est, ubi compensatio opponi potest, l. 8. §. 2. ff. de negot. gest. l. 18. §. ult. ff. commod. l. 7. §. 1. de compensat. arbitrii enim nostri est, an compensare, an petere velimus. Ulp. in l. 1. §. 4. de contr. tutel. ad. Cujac. 23. obs. 7. Gilebert. de reconv. c. 6. num. 2. imò ipsa compensatio dicitur, l. 7. c. de compensat. l. 1. C. de rev. am. s. Umm. d. disp. 10. thes. 1. numer. 4.

VI.

Reconventio contra implorationem officii judicis non datur, Glossa in l. sed si restituatur. ff. de judic. ibique Ludov. Roman. Jas. in l. nec quicquam. §. ubi decretum. col. pen. ff. de offic. Procons.

Intellige verum, si loquamur de simplici, non verò si illo instar actionis partes utantur, l. 1. §. ult. ff. de extraord. cognit. Socin. ad cap. 1. de mut. pet. n. 94. Marant. p. 4. dist. 6. quæst. 3. Principals num. 27. Johann. Sandæus lib. 1. decis. tit. 6. def. 3. atque sic principaliter in forma judicii, ita ut tunc in locum actionis succedat, l. Quintus 7. ff. de annuis legat. capit. final. de offic. judic.

Limita, hoc procedere tantum si incidenter imploretur, Jason in l. 1. col. 7. in pr. ff. de juris d. vel si principaliter quidem intentetur, in modum verò actus extrajudicialis, Umm. d. disp. 10. thes. 5. n. 16.

VII.

Reconventio coram arbitris fieri non potest. c. cum dilectus 6. extr. de arbit. Specul. de reconvent. §. nunc dicamus. num. 6. Blanc. de compromiss. q. 4. num. 13. Marant. in spec. dist. 6. n. 11. vers. secundo quæro. Menoch. 1. quæst. arb. 44. numer. 12. Sichard. ad l. 14. num. 8. C. de sentent. & interlocut. Treutl. select. disp. 25. vol. 1. thes. 3. lit. d.

Intellige verum de arbitris ex compromisso sumptis; hos enim judicare non posse, nisi su-

per quibus commissum est, cum omnis potestas ex compromisso (quod stricti juris esse indubitatum est) pendeat, ut aliud illis non liceat, quam cautum est, nec quodlibet statuere possint, nec in qualibet re, sed tantum de ea, de qua & quatenus compromissum, l. 32. §. 15. & §. ult. de recept. arb. fac. l. 46. l. 50. eod. l. 18. ff. commun. divid. nisi quando reconventionis causa ipsi conventioni insit, vel in antecedens, vel consequens, ita ut planè cohereat, & una sine altera explicari non possit, Mindan. 3. de process. 6. in 13. Pacian. 2. de probat. 26. num. 36. Quod enim arbitros juris attinet, vel eos, in quos generaliter de omnibus causis compromissum est, coram illis reconventioni locum esse docent Emer. Rosbach. in process. cap. 46. num. 6. Gilebert. in tract. de reconvent. cap. 27. Trentacing. 2. resolut. tit. de mutuis petit. num. 52. vide tamen Ummium d. disp. 10. thes. 3. num. 11.

CAP. XIX.
Recreatio.

Recreationis honestæ sunt omnino licitæ. Perez. C. de Majumâ num. 4. seqq. cum honestate autem & verecundiâ pugnantibus velut lascivæ saltationes omnino è Republ. tollendæ. Brunnem. ad l. un. C. eod. conf. rot. xii. C. de Spectac. & scen. tot. tit. C. de gladiat. penit. tollend.

CAP. XX.
Recusatio.

Recusans judicem sine causa, ad eum redeat. cap. insinuante 25. extr. de offic. deleg. judex enim recusari aliter non potest, nisi iusta causa assignata, sive sit ordinarius, l. cum speciali 61. extr. de appellat. sive delegatus, c. si contra 4. de offic. deleg. in 6. quapropter si quem suspectum putamus, recusare possumus, antequam lis inchoetur, ut ad alium recurramus, cap. penult. & seq. quæst. 5.

Redemptio vid. Relutio.

CAP. XXI.
Redditio.

Axioma I.

Reddere ablata recusantem qui fovet, parriceps est criminis, cap. si res §. illud verò 4. quæst. 6. reddere autem qui recusat rem inventam, fur & raptor existit, cap. si quid 14. quæst. 2. quin imò si civis aliena reddere nolit, à civitate cogi potest, cap. penult. in fin. 23. quæst. 2. nisi ob pauperatatem ablata reddere quis non possit; tum enim non tenetur quidem, major tamen afflictio corporalis pro culpa ei imponenda est, cap. si res §. hinc certè 14. quæstion. 6.

II.

Reddenda non sunt mala pro bonis, sed bona pro malis, cap. differentia 33. quæst. 3.

CAP.